

O marnosti a Božím obrazu

j+s 19. 12. 2021

Kdyby při nás Hospodin nebyl, když proti nám povstali protivníci, to bychom skončili v jejich hněvu, v dravém proudu, v zubech šelem. Požehnán buď Hospodin, že nás toho ušetřil! Naše pomoc je v jeho jménu, ve jménu Hospodina, jenž učinil nebesa i zemi. (Ž 124)

EZ 180

Shromáždili jsme se tu ve tvém jménu, Bože: to proto, abychom byli spolu a abychom uznali, že se proviňujeme proti tvé lásce (když ji nedopřejeme druhým nebo sobě). Tenhle dluh nás zatěžuje všechny a splatit ho můžeme leda tak, že odpustíme těm, kdo se na nás provinili, a oni zase nám. K tomu nás prosíme vybavuj dostatkem vnitřní síly a pokory a naděje. A hlavně prosíme o tvé odpuštění a milosrdenství, protože bez toho se neobejdeme. Společně prosíme: Pane, smiluj se, amen.

EZ 786

Genesis 1,26-2,1: I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm. Veškeré zemské zvířeti i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak. Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý. Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy.

EZ 454

1. Petrova 1,18-20: Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů.

I. Život

Že jsme na světě, to jsme si sami nezpůsobili, to rodiče. A tak jsme tu. Ale *jak* tu jsme, jak žijeme, co nám to dává a co nás to stojí a k čemu je to komu dobré, to je jiná otázka. Hned na začátku Bible čteme vyznání, že jsme stvořeni, ženy i muži, abychom byli k Božímu obrazu. Což je nádherné poslání a možná spíš dar než úkol. Jenomže o kousek dál najdeme snad nejtemnější větu z celé Bible: I litoval Bůh, že tu bandu (rozumí se nás) vůbec stvořil. (Hned na to následuje příběh o potopě.)

„Marnost nad marnost a všechno je marnost,“ praví se v Bibli taky a jsou chvíle, kdy tomu člověk dává za pravdu. Obvykle s pocitem bezmoci a málem i beznaděje. Často to nastává, když u druhých lidí s něčím nepochodíte, třeba na úřadu nebo u dětí nebo kdekoli, a není s tím k hnutí (druzí lidé to tak někdy zažívají pro změnu zase s vámi).

Že jsme na světě, to jsme si sami nezpůsobili, to rodiče. A zdědili jsme po nich mimo jiné i tohle: že jsme stvořeni k obrazu Božímu, jenže marnost nad marnost. Tohle je náš život.

II. Krev

Jak se té marnosti vysmeknout, aby Bůh nekonstatoval, že jsme tu zbytečně? Přesně tomu se věnuje úryvek z dopisu, který máme v Bibli a jako odesílatel se tam podepsal jistý Petr. Rada, kterou v té věci dává, je však poněkud nesnadná: „Budte svatí, jako je svatý Bůh, který vás povolává.“

Ještě než propadneme poněkud pošetilým úvahám, kdo všechno je svatý a jak si to zasloužil, vezme, že svatý je ten, koho k tomu povolává Bůh, a nezasloužil si to ten člověk nijak a ničím. Svatí jste vy, když vás k tomu Bůh povolává, a znamená to, že způsob, jak žijete, má být ve shodě nebo aspoň slučitelný s tím, co Bůh nabízí tomuhle světu. Jinými slovy: Abyste tu byli k Božímu obrazu.

Tím jste se z té marnosti sice nevysmekli, povídá Petr, ale to vůbec nevdává, protože to ani není v lidských silách. A tak vás z toho vysmekl sám Bůh. Někteří lidé si život vylepšují stříbrem a zlatem, aby jim za něco stál a aby obstáli před druhými, a ještě nevědí, že na konci z toho bude zas jen marnost nad marnost – ale vy to tak nedělejte, protože pozlacená marnost je pořád jen marnost (byť i hezká). Vás z toho

nadělení vysvobodilo něco účinnějšího a lepšího než zlaťáky. Něco, co vám dal Bůh. Totiž krev (ale nemyslí se teď ta vaše).

Vaše praprapředky rovněž povolal Bůh, jako teď vás, a oni si tehdy natřeli veřeje domů krví beránka (to bylo ještě v Egyptě) – že až okolo půjde anděl smrti, nechá je na pokoji. Potom si to po celé generace vyprávěli a předávali: že tehdy vyvázli z nebezpečí a že jim Bůh dal svobodu a požehnání, a přitom to ani v nejmenším nebyla jejich zásluha. Oni si jenom natřeli futra beránkovou krví. Aby bylo jim i dalším generacím jasno, že to zařídil Bůh (a ten beránek, co byl obětován Bohu jako dík za odpuštění té naší marnosti).

III. Vlk

K obrazu Božímu stvoření, akorát že marnost nad marnost. Bůh tím však není nepříjemně překvapen, počítal s tím (tvrdí Petr): od samého stvoření světa připravoval, jak vymanit lidi z té prázdnoty, ve které žijí a na které si někteří tak zakládají, obklopeni zážitky nebo věcmi, které nahamounili. A tak nám dal svobodu a požehnání a nadto ještě úkol (nebo spíš dar): k obrazu Božímu jste stvoření, buďte tedy svatí, tak jako je Bůh.

Bohu jste zasvěceni, přátelé (proto apoštol říká, že jste svatí). Žijete však ve světě, který do toho všeho zasvěcen není, takže mu půjdte na nervy (však on vám taky). Ale ono se to bude prát i ve vás samotných. „Vlk s beránkem si bude hrát,“ napsal kdysi dávno člověk jménem Izajáš a my to stále zažíváme a pořád budeme zažívat: máme ve svém nitru beránka i vlka a vlk může po beránkovi kdykoli rafnout. To se mu snažte nedopřát. Ale zabít toho vlka v sobě, to nejde, to už by bylo po vás. Dostali jsme svobodu (tak holt vlk ve mně někdy po beránkovi rafne) a dostali jsme požehnání (abychom se měli podle čeho řídit a za čím jít).

IV. Obraz Boží

Sice k obrazu Božímu stvoření, leč marnost nad marnost (a podle toho to na světě vypadá). Ale ta věta platí i obráceně: sice marnost nad marnost, a přece jsme stvoření k obrazu Božímu (a i podle toho to na světě vypadá). Bylo tomu tak vždycky a je to tak pořád, ale teď – na konci časů – kvůli tomu a kvůli vám přišel Boží beránek Kristus.

Když Petr říká „na konci časů“, nekoukejte do kalendáře, protože nejde o datum – pro nás ten konec v jeho slovech znamená něco jiného: že to s lidmi bylo vždycky vachrlaté, ale teď, co přišel Kristus, nastal konec v tom smyslu, že už to žádný vlk neobrátil zpátky ke zlému. Už to tak je, Boží beránek Kristus už přišel a advent je nadějně očekávání, že se k tomu (zase) připojíme, že vstoupí i k nám.

A jestli vlk po beránkovi přece jen rafne? To asi ano. Ale vy jste beránkovou krví (rozumí se Kristovou) vykoupeni. Tak buďte svatí jako on, což se dá říct i takhle: sláva na výsostech Bohu (a nikomu jinému) a na zemi nám lidem pokoj (neboli svobodu a požehnání), protože Bůh nás má rád.

EZ 443

Požehnání:

Člověk se má čím chlubit (třeba tím, co dokázal), ale ne před Bohem. Ale když jsme dostali ten dar, že nás Bůh – ne naší zásluhou, ale díky Kristu Ježíši – počítá za dobré a za spravedlivé a my to ve víře přijímáme, pak se chlubíme nadějí Boží slávy a taky Božím pokojem, kterým nás skrze Krista obdaroval.

A tak se, přátelé, radujte v Pánu. Střezte se těch, kdo hanebně vnášejí mezi lidi svár a rozdělení, služte Bohu, nedejte na vnější věci a chlubte se Kristem; a vězte, že Bůh na vás nezapomene, obrátí k vám svou tvář a obdaří vás pokojem a požehnáním. Amen.

EZ 777